

Euroopa
Komisjon

MAI 2012 | Nr 47

Keskkond

Keskkonna peadirektoraadi ajakiri

Eurooplastele

Kas me teeme Euroopa
vete heaks piisavalt?

Keskkond

Asi on rakendamises

Euroopa Liidul on juba olemas laiaulatuslik ja toimiv keskkonnaseadustik. Uute seaduste vastuvõtmisest olulisem on tagada, et Euroopa tasemel kokku lepitud meetmeid rakendaksid nõuetekohaselt riiklikud, piirkondlikud ja kohaliku omavalitsuse asutused, ettevõtjad ja üldsus. Tõhusamast rakendamisest võidakse kõik.

Kui Janez Potočnik sai keskkonnavolinikuks, rõhutas ta väga selgelt, et üks tema peaesmärk on tagada ELi õigusaktide täielik rakendamine. Kõnealust eesmärki on võimalik saavutada mitmel moel.

Üks võimalus on piitsa kasutamine. Komisjonil on õigus võtta õiguslikke meetmeid liikmesriigi suhtes, kes ei täida ELi õigusaktidega võetud kohustusi. Selline rikkumismenetlus koosneb mitmest etapist. Enamasti läheb nii, et valitsused parandavad ennast ja juhtum laheneb asja käigus. Ent kui kokkuleppele ei jõuta, saadetakse juhtum edasi Euroopa Kohtusse ning see võib lõppeda liikmesriigi trahvimisega.

Karistamise asemel võib Komisjon kasutada ergutamist, aidates riiklikel asutusel tõhustada rakendamise kulgu, nagu selgitatakse ühes selle numbri artiklis. Seda on võimalik saavutada mitmel viisil, näiteks infotehnoloogjavahendite laialdasema kasutamise ning kontaktide tihendamisega eri kutsealasid esindavate rühmade vahel, kes on seotud õigusaktide rakendamise järelevalvega.

Ka üldsusel on oma roll. Eeskirjade selgitamine õiguse kohta pöörduda keskkonnanaküsimustes oma riigi kohtu poole annaks vabaihendustele ja tavakodanikele paremad võimalused oma murede väljendamiseks.

Komisjon soovib, et igas liikmesriigis oleks sõltumatu järelevalveasutus, kelle poole kaebuse esitanu saaks pöörduda, kui ta ei ole rahul avaliku sektori asutuselt saadud vastusega. Samuti on arutamisel vahenduse ja keskkonnanakonfliktide lahendamise menetlused, mis oleksid kiiremad ja odavamad kui kohtulik läbivaatus.

Keskkond Eurooplastele

ec.europa.eu/environment/news/efe/index.htm

TEAVE VÄLJAANDE KOHTA

Keskkond Eurooplastele on kord kvartalis ilmuv väljaanne, mida annab välja Euroopa Komisjoni keskkonna peadirektoraat. See on saadaval bulgaaria, hispaania, tšehhi, saksa, eesti, kreeka, inglise, prantsuse, itaalia, leedu, poola, portugali ja rumeenia keeles. Tellimine on tasuta. Võite ajakirja tellida, kasutades ajakirjas olevat tellimusvormi või internetis aadressil http://ec.europa.eu/environment/maillingregistration/main/mailling_reg.cfm

Peatoimetaja: Róbert Konrád

Korraldaja: Jonathan Murphy

Lisainfo saamiseks võtke palun ühendust teabeosakonnaga:

http://ec.europa.eu/environment/contact/form_en.htm

Teave ja dokumendid:

http://ec.europa.eu/environment/contact/form_en.htm

Keskkond Eurooplastele veebileht:

<http://ec.europa.eu/environment/news/efe/index.htm>

KESKKONNATEEMAD INTERNETIS

Kas tahate teada, mida Euroopa Liit keskkonna kaitsmiseks teeb, mis on integreeritud tootepoliitika või millised on ökomärgise saamise tingimused? Kõige selle kohta saate teavet keskkonna peadirektoraadi veebilehelt:

ec.europa.eu/environment/index_et.htm

ÕIGUSALANE TEAVE

Euroopa Komisjon ega ükski komisjoni nimel tegutsev isik ei vastuta käesolevas väljaandes leiduva teabe kasutusviiside eest; samuti mitte võimalike vigade eest, mis võivad vaatamata hoolikale ettevalmistusele ja korduvale kontrollimisele siiski ilmned.

Trükitud taaskasutatud paberile, millele on antud ELi ökomärgis.

ec.europa.eu/environment/ecolabel

Luxembourg: Euroopa Liidu Väljaannete Talitus, 2012

ISSN 1831-5771

© Euroopa Liit, 2012

© Illustratsioonid: Laurent Durieux

Allikale viitamisel on teksti reprodutseerimine lubatud.

Fotode reprodutseerimine ei ole lubatud.

Printed in Belgium

SISU

- 03 Kliimamuutusega kohanemine
- 04 Rio+20: Euroopa Liit on seadnud kõrged eesmärgid
- 06 Euroopa veeresursside kaitsmise kava
- 08 Laevade ringlussevõtu standardite parandamine
- 09 Õiguskaitse kättesaadavuse tagamine
- 10 Keskkonnaalaste õigusaktide rakendamine
- 12 Põllumajanduse ja metsanduse panus kliimameetmetesse
- 13 Elektrooniliste keskkonnaandmete võrgu rajamine
- 14 Kohapealne sadestamismeetod puhtama põhjavee nimel
- 15 Uued väljaanded / Agenda
- 16 Lühidalt uudiseid

KOHANEMINE JA VESI

Kliimamuutusega kohanemine

Kliimamuutuse vastu võitlemisel töötatakse välja kliimamuutusega kohanemise ja selle leevendamise meetmeid. Kohanemine on endiselt suhteliselt uus, ent kuna tegemist on valdkondadevahelise tegevusega ja kaalul on tähtsad poliitilised arengusuunad, on kohanemine seotud teiste valdkondadega, nagu veepoliitika ning komisjoni vete kaitset käsitlev kava, mis peaks valmima enne aasta lõppu.

ELi valges raamatus kliimamuutusega kohanemise kohta on esitatud raamistik, mille alusel saab vähendada ELi haavatavust kliimamuutuse mõju suhtes. See rajaneb neljal tegevuseesmärgil. Eesmärk on luua korralik andmebaas kliimamuutuse mõju ja tagajärgede kohta, kaasata kliimamuutusega kohanemine teistesse tähtsamatesse poliitikavaldkondadesse, kasutada samal ajal eri poliitikameetmeid, sh rahastamist ja suuniseid kohanemise tõhususe tagamiseks ning käsitleda kliimamuutust rahvusvahelistel läbirääkimistel. ELi vastupanuvõime suurendamine kliimamuutusele tähendab ka investeerimist vähem süsinikdioksiidideid tekitavasse majandusse, energiatõhususe edendamist ja keskkonnanahoidlike toodete kasutuselevõttu.

Suur samm tehti märtsis, kui käivitati Euroopa kliimamuutusega kohanemise programm CLIMATE-ADAPT. Sinna koondatakse teave kohanemisstrateegiate kohta ning riiklikud, piirkondlikud ja kohaliku omavalitsuse asutused leiavad sealt uusi ideid ja vahendeid oma meetmete ja strateegiate kavandamiseks.

Teabe mitmekesisus on üks programmi tugevusi, ent tarvis on tagada, et teavet on võimalik kasutada kõigil. Kohanemine on üldiselt kohaliku iseloomuga, sest kliimamuutus erineb piirkonniti. Ent teisalt on see ka laiaulatusliku iseloomuga, sest kliimamuutusega kohanemine on ülesanne, millesse on haaratud pea kõik looduslikud protsessid ja inimtegevuse valdkonnad.

Kliimamuutuse kaasamist teistesse tähtsamatesse poliitika- valdkondadesse ergutatakse ELi rahastamise mitmeaastase finantsraamistikuga aastateks 2014-2020. See tähendab, et kliimamuutus peab arvestama energia-, ühtekuuluvus-, transpordi-, põllumajandus-, tervishoiu- ja välisabipoliitikas.

Kohanemine ja vesi

Kliimameetmete peadirektoraat teeb koostööd komisjoni teiste osakondadega, et selgitada välja kohaldatavad kvalitatiivsed ja konkreetsed meetmed, mille tulemusel valmib 2013. aastal kliimamuutusega kohanemise strateegia. Üks keskne valdkond on veepoliitika ning kohanemisnõudeid käsitlevat teavet kasutatakse Euroopa vete kaitse kavas.

Kliimamuutus ja vesi on tähelepanu all ka rohelisel nädalal, mis pakub võimalust vahetada teavet parimate tavade, piiriülese koostöö ja muude teemade kohta.

Lisateave

http://ec.europa.eu/clima/policies/adaptation/index_en.htm

Kohanemine on:

- kliimamuutuse mõju prognoosimine ja analüüsimine;
- sotsiaalsete, majanduslike ja keskkonnariskide ning kulude hindamine;
- parimate lahenduste leidmine; ja
- nende elluviimine.

RIO+20

Rio+20: Euroopa Liit on seadnud kõrged eesmärgid

„Nagu me kõik teame, ei anna ebamäärased ja sisutud avaldused ning kokkulepped tulemusi.”

Janez Potočnik,
Euroopa keskkonnavolinik

© Euroopa Liit

Euroopa Liit on selgelt väljendanud, mida ta ootab 2012. aasta juunis toimuvalt ÜRO säästva arengu konverentsilt Rio+20. Kaksikümmend aastat pärast esimest Maa tippkohtumist aastal 1992 on hädavajalik minna üle rohelisele maailmamajandusele, kõrvaldada vaesus ja edendada head valitsemistava.

Hiljuti määratles Euroopa Liit kõige olulisemad tööpõhimõtted üldiseks käsitlusviisiks, millest tal on kavas lähtuda Rio de Janeiro konverentsil ja selleks valmistumisel. Tööpõhimõtted kiitsid üksmeelselt heaks kõigi 27 liikmesriigi valitsus- ja riigijuhid märtsi alguses Brüsselis toimunud Euroopa Ülemkogu kohtumisel, mis oli viimane ametlik kohtumine enne Rio de Janeiro konverentsi.

Esiteks on ELi üldeesmärk, et konverents juhiks maailma rohelisema majanduse suunas, mis edendaks keskkonnakaitset, aitaks kõrvaldada vaesust ning soodustaks vähese CO₂-heitmega ja ressursitõhusat kasvu.

Nende kavatsuste elluviimiseks ootab Euroopa Liit Rio de Janeiro konverentsilt selliste selgete tegevuseesmärkide ja konkreetsete meetmete kavandamist nii riikide kui ka rahvusvahelisel tasandil, mida toetaksid kokku lepitud tähtajad.

Institutsionaalselt toetab EL tegevust ülemaailmse säästva arengu raamistiku tugevdamisel, mille tulemusel antakse ÜRO Keskkonnaprogrammile spetsialiseeritud asutuse staatus.

Euroopa Liit kannustab konverentsi ülemaailmsete eesmärkidega edasi tegelema, võttes arvesse aastatuhande arengueesmäärke ja nende läbivaatamist.

Rõhutades ELi pühendumust pärast peamistes põhimõtetes kokkuleppimist, ütles Euroopa Komisjoni president José Manuel Barroso: „Euroopa on olnud säästva arengu kava eestvedaja. Usun, et samamoodi peaks Euroopa olema esirinnas konverentsi Rio+20 arutelude suunamisel.”

Volinike panus

Keskkonnavolinik Janez Potočnik on jõuliselt väljendanud ELi otsusekindlust saavutada konverentsil eesmärgiks seatud tulemused ning rõhutanud ettevalmistavate kohtumiste vajadust, et keskenduda konkreetsele, mitte abstraktsele.

„Järgmistel kuudel on vaja teha palju selleks, et jõuda selge ja ühise tegevuskavani. Nagu me kõik teame, ei anna ebamäärased ja sisutud avaldused ning kokkulepped tulemusi,” märkis Potočnik hiljuti. Ta on hoiatanud, et kui valitsused ei astu konkreetseid samme rohelisema majanduse poole, kannatavad enim just maailma kõige vaesemad inimesed, kes sõltuvad otseselt veest, maast, merest, metsast ja mullast.

Volinik on öelnud ka seda, et edasine töö seoses Rio de Janeiro konverentsiga peab olema täpsem ja toimuma kiiremini. Praegu-seks on mitme riigi ettepanekute põhjal koostatud Rio de Janeiro konverentsi lõppdokumendi n-ö nullkavand, mille alusel peetakse konverentsil läbirääkimisi väga erinevates valdkondades.

„Sellest ei piisa, kui deklareerime ainult seda, et me keskendume majandustegevusele vee, metsade või ookeanide vallas. Me peame olema konkreetsemad ja nägema rohkem vaeva ning määrama kindlaks ka majanduslikud ja turutingimused,

mis seda võimaldavad, ning eraldama selleks piisavalt vahendeid,” rõhutab volinik. Seetõttu kiitis volinik Potočnik heaks liikmesriikide keskkonnaministrite 9. märtsi üleskutse, milles paluti komisjonil esitada selgete tegevuseesmärkide ja konkreetsete meetmete ettepanekud.

Niisiis esitab komisjon säästva arengu kindlustamiseks Rio+20 konverentsile ettepanekud eesmärkide ja sihtide kohta sellistes valdkondades nagu säästev energia, veetõhusus, maa seisundi halvenemise ja ökosüsteemide kadumise peatamine, ookeanide kaitsmine ning jäätmete vähendamine. Ettepanekud peavad olema väga hoolikalt kavandatud ja läbipaistvad, et nende elluviimise kulgu saaks tähelepanelikult jälgida.

Pärast otsustava tähtsusega rolli eelmisel aastal Durbanis toimunud ÜRO kliimamuutuste konverentsi õnnestumisel ootab kliimameetmete volinik Connie Hedegaard, et Rio de Janeiro konverentsil osalejad teeksid suure sammu edasi nende ees seisvate laiemate probleemide lahendamisel. „Me ei saa lubada, et Rio+20 lõpeks tulemusteta,” ütles Hedegaard.

Ta rõhutab, et oluline edasimineku oleks kokkulepe säästvale energiale juurdepääsu kohta. „Siis saaksime seda lahata, määratleda üldeesmärgi ja seejärel juba konkreetsemad säästva arengu eesmärgid. On asju, mis on nii valmis, et meil ei ole vaja neid enam uurida. Asi on lihtsalt poliitilises tahtes,” selgitas volinik.

Kuigi kliimamuutuse mõjust räägitakse Rio de Janeiro läbirääkimistel väga palju, on EL kindlalt veendunud, et need kaks protsessi peaksid olema kokkusobivad, kuid tuleks hoida eraldi. Eriti ei tohiks hakata uuesti arutlema juba kokku lepitud kliimameetmete üle, vaid need peaks toetama Rio+20 otsuseid.

Ka teiste volinike eesmärgid on kaugeleulatuvad. Merenduse ja kalanduse eest vastutav Maria Damanaki leiab, et Rio+20 konverents on väga sobiv koht ebaseadusliku kalapüügi probleemide lahendamiseks, kui lepatakse kokku püügi sertifitseerimise süsteemis ning merede bioloogilise mitmekesisuse kaitsmise kaasaaitamises. Tema kolleeg Andris Piebalgs, kes vastutab arengupoliitika eest, annab samuti suure panuse läbirääkimistesse, olles koos volinik Potočnikiga ametlik asejuhataja.

Väljavaade

Kakskümmend aastat tagasi sündis Rio de Janeiro konverentsil muu hulgas ÜRO kliimamuutuste raamkonventsioon ja bioloogilise mitmekesisuse konventsioon. See kaugelevatav pärand on meiega ka praegu ja nagu näitasid Durbanis ja Nagoya konverentsid, annavad need üliolulise panuse kliimamuutuste ja bioloogilise mitmekesisusega tegelemisse. Osalejad EList ja paljud teised rõhuvad sellele, et võetaks vastu sama auahned poliitilised otsused ja selged eesmärgid ning lepatakse kokku tähtaegades, et järgmise kahekümne aasta jooksul oleks võrreldes 2012. aasta juunikuuga võimalik näha käegakatsutavat edasiminekut säästvas arengus, vaesuse kõrvaldamisel ja paremas valitsemistavas.

Lisateave

www.uncsd2012.org

Euroopa veeressursside kaitsmise kava

© Shutterstock

Veepoliitika on Euroopa Komisjoni 2012. aasta tööprogrammis peamine keskkonnaga seotud teema. Vesi on ka selle aasta rohelise nädala läbiv teema. Euroopa Liidu veekvaliteedi parandamiseks ja veevarude paremaks majandamiseks valmistab komisjon ette kava, milles sätestatakse veepoliitika eesmärgid aastani 2020. Kava toimib vahenditekomplektina, mis aitab tõhustada veepoliitika rakendamist, selle laiendamist teistesse poliitikavaldkondadesse ja võimalike lünkade täitmist.

Viimastel kümnenditel on EL kehtestanud üldise poliitika Euroopa veekvaliteedi tagamiseks. Algselt käsitles see terviseohutuse probleeme. Seejärel võeti vastu meetmed peamiste vett tarvitavate sektorite, nagu põllumajanduse, tööstuse ja kodumajapidamiste keskkonnamõjude vähendamiseks.

Aastal 2000, kui liikmesriigid alustasid vee raamdirektiivi rakendamist, oli selles sätestatud terviklik, veemajanduskavadel põhinev käsitusviis, mille eesmärk oli saavutada 2015. aastaks kogu ELi vee hea seisund. Kavade loodetakse tegeleda kõikide veeprobleemidega meetmete kaudu, mis on töötatud välja kodanike ja majandustegevuses osalejatega konsulteerides.

Pingutustest hoolimata on inimtegevus veevõtu, drenaazi ja tammide ehitamisega põhjustanud muutusi paljudel valgaladel ja vetes ning tekitanud keskkonnale kahju, mis seab kahtluse alla 2015. aastaks seatud eesmärkide täitmise.

Kuid probleeme on veelgi. Prognooside kohaselt kasvatab kliimamuutus veepuudust Lõuna-Euroopas, suurendades samas ülejutuste ulatust ja sagedust maailmajao teistes piirkondades.

Töövahendite komplekti osad

Kavas tuuakse välja veeressursside ja veeökosüsteemide säilitamise võimalused, näidatakse, kuidas võib muutuda vee kättesaadavus, ja soovitatakse töövahendeid veejaotuse tõhustamiseks. Sellisteks töövahenditeks võivad olla veebilansid ja kontod, meetodid, et määrata minimaalne veekogus, mida ökosüsteemid vajavad, ning veetõhususe eesmärgid.

Nõudluse juhtimine on kõige tähtsam ülesanne. Komisjon soovitas juba 2007. aastal, et veemajanduses tuleb pidada kõige olulisemaks kokkuhoidu, tõhususmeetmeid ja toimivat hinnapoliitikat.

Peale hinnakujunduse saab põllumajanduses kasutada veetõhususe parandamiseks mitu teist abinõu alates viljelussüsteemide ja külvikuupäevade muutmisest kuni uuendatud kastmissüsteemideni.

Mitmekorruselises elumajas elav keskmine ELi kodanik kasutab päevas 170 liitrit vett, ent liikmesriikide vahel on olulised erinevused. Vee tõhusam kasutamine aitaks kokku hoida kuni 10%. Piirkondades, kus vett napib, on see oluline ja aitaks märkimisväärselt säästa energiat, sest küttevesi moodustab 15-30% majapidamiste veetarbimisest.

Jaotusvõrkudes saaks tõhusust oluliselt parandada, vähendades lekkeid, mis mõnel juhul ulatuvad 50%-ni.

Teine oluline ülesanne on seotud maakasutuse ja põllumajandustavadega, mis ohustavad vee kvaliteeti ja veevarude suurst. Looduslikku veesäilitusvõimet käsitlevad meetmed, nagu lammid ja märgalad, kaldavööndite taastamine ning jõgede ümbersuunamine, aitaks neid probleeme lahendada.

Hea valitsemistava on tähtis, sest veemajandusega tegelevad paljud valitsus- ja ametiasutused, sageli mitmes riigis korraga. Hea valitsemistava on vajalik, et tagada tõhus koostöö ja teabevahetus ning üldsuse sisukas osalemine.

Teadmiste parem jagamine võimaldab tõhusalt edastada teavet veekvaliteedi ja veevarude kohta Euroopa veeteabesüsteemi (WISE) kaudu. Sellele andmeplatvormile tuleks kasuks eri teabeallikate parem koostalitusvõime.

Edasine tee

Kavas esitatakse tegutsemisettepanekud ja soovitusel, mis peaks kehtestama ELi veepoliitika järgmisteks aastateks, eriti vee raamdirektiivi ühise rakendusstrateegia alusel. See on koostööprotsess, kuhu on kaasatud sidusrühmad, ELi liikmesriigid, kandidaatriigid ja Euroopa Majanduspiirkonna lepinguriigid.

Ühise rakendusstrateegiaga kehtestatakse tööprogramm ja avaldatakse juhenddokumendid, mida riiklikud asutused peaks järgima oma veemajanduskavades. Nii saab vete kaitsmise kava sisu järk-järgult sisse viia konkreetseesse rakendusstrateegiasse.

Samuti pööratakse tähelepanu takistuste ületamisele veevarude majandamise uuendamisel. Aprillis 2011 käivitati komisjoni strateegilise juhtalga „Innovaatiline liit“ raames vett käsitlev Euroopa innovatsioonipartnerlus. See ühendab riiklike asutusi, eraettevõtteid ja sidusrühmi teadusuuringute

Kava eesmärk on tõhustada praeguse veepoliitika rakendamist, võtta veeküsimusi arvesse teistes poliitikavaldkondades ning teha selgeks, kas vee tõhusaks kasutamiseks ja kliimamuutusega kohanemiseks on vaja lisameetmeid. Tähtaegu ja eesmärki arvestades on kava tihedalt seotud ELi laiema strateegiaga „Euroopa 2020“ ning ressursitõhususe tegevuskavaga.

tulemuste rakendamisel veeprobleemide lahendamiseks. Partnerluse tegevus uuenduslike lahenduste väljatöötamisel on täienduseks kaitsmise kavale ja seda kasutatakse aasta lõpuks valmiva strateegilise kava koostamisel.

Lisateave

http://ec.europa.eu/environment/water/blueprint/index_en.htm

http://ec.europa.eu/environment/water/innovationpartnership/index_en.htm

Mitmekorruselises
elumajas elav keskmine
ELi kodanik kasutab
päevas 170 liitrit vett.

© Shutterstock

LAEVADE RINGLUSSEVÕTT

Laevade ringlussevõtu standardite parandamine

Hongkongi konventsioonis, mis võeti vastu 2009. aasta mais, on sätestatud eeskirjad laevade ohutu ja keskkonnahoidliku ringlussevõtu tagamiseks. Lähtudes konventsiooni sätetest, on komisjon esitanud õigusakti ettepaneku, milles määratletakse standardid, mida ELi lipu all sõitvate laevade omanikud peavad järgima siis, kui kaubalaevade kasutusiga lõpeb.

Laevade tavapärase eluiga on enne ringlussevõtule saatmist umbes 30 aastat. Ringlussevõtuga seonduvad näitajad on muljetavaldavad: 2009. aastal võeti ringlusse ligikaudu 200 ELi lipu all sõitnud laeva ja nende brutotonnaaž oli kokku ligikaudu 2 miljonit tonni. Peaaegu 90% neist alustest võeti ringlusse Aasias, eeskätt Indias, Hiinas, Bangladeshis ja Pakistanis.

Ringlussevõtt on ohtlik nii seda tööd tegevatele inimestele kui ka keskkonnale, sest alustelt eemaldatakse ja käideldakse suurtes kogustes asbesti, raskmetalle, k.a elavhõbedat, ja õli.

Kehtivate õigusaktide kohaselt tuleks ELi laevu võtta ringlusse ainult OECD riikides, kuid praeguste lammutusmahtudega toime- tulekuks napib tehniliselt ja majanduslikult varustatud rajatisi ning omanikel on suhteliselt lihtne jäätmete kõrvaldamist käsitlevatest õigusaktidest kõrvale hiilida, sest neid ei ole kohandatud laevade spetsiifilisust arvestades.

Uus ringlussevõttu käsitlev õigusakt

Olukorra lahendamiseks on Euroopa Komisjon esitanud õigusakti ettepaneku, mis käsitleb ELi lipu all sõitvate suurte laevade kogu olelusringi. Sellega rakendatakse Hongkongi konventsiooni kõige olulisemad dokumenteerimisnõuded, nagu alusel olevate ohtlike materjalide määramine ja nende üle arvestuse pidamine.

Uues määruses sätestatakse, et ringlussevõtutehastes, kuhu ELi laevad saadetakse, peab järgima Hongkongi konventsioonil põhinevaid tehnilisi standardeid. Need näevad ette väljaõppinud tööjõu kasutamist ja ohtlike materjalide keskkonnahoidlikku eemaldamist. See omakorda loob võimaluse ELi laevade seaduslikuks ringlussevõtuks mitte ainult OECD riikides, vaid kõikjal maailmas.

Mõned nõuded on karmimad kui Hongkongi konventsioon. Näiteks peab rajatistes olema tagatud juurdepääs pääste- ja abivahenditele, kontroll ohtlike jäätmete ja materjalide igasuguste lekete üle ning jäätmete täielik jälgitavus ja nõuetekohane töötlemine, vastasel juhul ei lubata ELi laevu seal ringlusse võtta.

See ELi uus õigusakt käib käsil praeguste suundumustega Aasia riikides, kus laevade ringlussevõttu tegeldakse. Hiina sulges juba mõne aasta eest oma nõuetele mittevastavad rajatised. Edusamme tehakse ka mujal, eriti Indias ja Bangladeshis, sest kohtute ja vabaihenduste surve all karmistatakse tööohutuse nõudeid ja keskkonnanormatiive.

Lisateave

<http://ec.europa.eu/environment/waste/ships/index.htm>

ÕIGUSKAITSE KÄTTESAADAVUS

Õiguskaitse kättesaadavuse tagamine

Pole selge, mil määral saab üldsus pöörduda keskkonnaprobleemidega kohtusse. Õiguskaitse kättesaadavus kui põhiõigus on sätestatud ÜRO Århusi konventsiooniga ning ELi keskkonda käsitlevate õigusaktide konkreetsetes valdkondades, kuid tegelikus elus seda põhimõtet alati ei rakendata. Komisjoni eesmärk on tuua sellesse küsimusse selgust.

1998. aastal vastu võetud Århusi konventsiooniga, mille EL ratiifitseeris 2005. aastal, sätestatakse üksikisikute ja ühenduste õigused, sealhulgas õigus saada riigiasutuse valduses olevat keskkonnateavet ning osaleda keskkonda mõjutavate otsuste tegemisel. Kui tundub, et kumbagi tingimust või keskkonnaseadusi üldiselt ei täideta, võimaldab kolmas õigus avalik-õigusliku otsuse vaidlustada.

Kui sündmuste käik, mis viib konventsiooni alusel kohtuni, on üldiselt selge, siis ei ole nii selge see, mis juhtub, kui Euroopa keskkonnakaitsealased õigusaktid ei sisalda konkreetset sätet õiguskaitse kättesaadavuse kohta.

Komisjon esitas 2003. aastal direktiivi ettepaneku õiguskaitse kättesaadavuse tagamise kohta juhul, kui riiklikud asutused ei austa väidetavalt keskkonnaõigusi. Ettepanekut ei ole ikka veel õigusaktina vastu võetud.

Vahepeal on laiem taust muutunud. Pruunkarude küttemisega Slovakkias seotud juhtumi puhul küsiti Euroopa Kohtult, kas vabaühendus saab Århusi konventsiooni alusel otsust vaidlustada.

Kohus leidis, et tuleb tagada õiguskaitse kättesaadavus ja riiklikud asutused peavad tagama vabaühendustele õiguskaitse maksimaalse kättesaadavuse. Lissaboni lepingus on seadustatud tõhusa õiguskaitse põhimõte ja sellega antakse põhiõiguste hartale, sealhulgas õiguskaitse kättesaadavust käsitlevatele sätetele suurem juriidiline jõud.

Ent olukord on siiski segane. Mõnes riigis on keskkonnarühmitustel kohtu poole lihtsam pöörduda kui teistes riikides. See tekitab segadust riiklikes kohtusüsteemides, majandushuvirühmades ja kõigis, kes vaidlustavad eraõiguslike või avalik-õiguslike asutuste otsuste keskkonnamõjud.

Selguse otsimine

Võimalike lahenduste seas on väiksemate muudatuste tegemine direktiivi ettepanekusse, pehme õiguse suunised hiljutise kohtupraktika kohta või õiguslikud meetmed liikmesriikide suhtes, kes ei ole Århusi konventsiooni õigesti rakendanud.

Realistlikum võiks olla direktiivi ettepaneku põhjalikum läbivaatamine, et võtta arvesse hiljutist kohtupraktikat ning täpsustada vabaühenduste ja üksikisikute õigusi kohtu poole pöördumisel. Nii arvestatakse vajadusega tagada, et õiguslikud meetmed ei oleks liiga kulukad või pikaajalised ning meetmeid saaks kohaldada ajutiselt. Kaalutakse ka vahendust ja konfliktide lahendamist.

Lisateave

<http://ec.europa.eu/environment/aarhus/index.htm>

http://ec.europa.eu/environment/legal/law/com_improving.htm

Keskkonnaalaste õigusaktide rakendamine

Seaduse jõudu omav õigusakt ei tähenda midagi, kui seda õigesti ei rakendata või selle täitmist ei nõuta. EL on viimase 40 aasta jooksul kokku leppinud terves reas keskkonnameetmetes, kuid nende rakendamine on kulgenud konarlikult. Olukorra parandamiseks pakub komisjon liikmesriikidele abi rakendamise tõhustamiseks.

1970. aastatest alates on ELis vastu võetud ligi 200 õiguslikku dokumenti meie keskkonna kaitsmiseks alates reovee käitlemisest ja looduskaitsest kuni õhukvaliteedi parandamise meetmeteni ning üldsuse õiguse tagamiseni saada teavet. Kui mullastik välja jätta, on keskkond ELis õigusaktidega väga hästi kaetud. Eesmärk ei ole enam uute õigusaktide koostamine, vaid kokkulepitu tõhus rakendamine.

Euroopa kodanike seas on sellised meetmed populaarsed. Hiljutised küsitlused on näidanud, et inimesed peavad tervislikku keskkonda oma elukvaliteedi jaoks sama oluliseks kui majanduse olukorda ja sotsiaalseid tegureid.

Kui õigusakte õigeaegselt ja õigesti ei rakendata, võib see kaasa tuua kahjulikke tagajärgi. Kahjustuda võib nii keskkond kui ka inimeste tervis. Tööstusettevõtted on silmitsi õigusliku määramatusega. Kokku lepitud standardeid rakendatakse liidu piires ebahülaselt. Hinnanguliselt läheb kehtivate keskkonnaalaste õigusaktide rakendamata jätmise aastaks maksma ligi 50 miljardit eurot. Nõuetekohane rakendamine saab tuua rahalist tulu. On välja arvatud, et kui täielikult rakendada ELi jäätmeid käsitlevaid õigusakte, looks see juurde 400 000 töökohta ja netokulud oleksid aastast 72 miljardi euro võrra väiksemad kui rakendamata jätmise korral.

Olukorra parandamiseks on komisjon pakkunud välja viise, kuidas aidata liikmesriikidel õigusakte tõhusalt rakendada. Komisjon on määratlenud kaks teemat: vajadus paremate teadmiste järele keskkonna seisundist ja kohane reageerimine probleemidega tegelemise viisidele (vt ka eraldi artikkel õiguskaitse kättesaadavuse kohta).

Alusteadmiste täiendamine

Vaja on põhjalikumalt teavet selle kohta, kuidas liikmesriigid ELi ees võetud kohustusi tegelikult täidavad. Komisjon on veendunud, et teabe haldamist ja jagamist saab uute infotehnoloogiliste vahendite ning olemasoleva e-valitsemise kasutuselevõtuga märgatavalt tõhustada.

Ta soovib liikmesriikide eri elukutsete esindajatel, nagu keskkonnateadlased, statistikud, IT-asjatundjad ja administraatorid, teha tihedat koostööd, et koostada teave, mis oleks teaduslikult ja õiguslikult põhjendatud ning üldsuse, ekspertide ja poliitikakujundajate jaoks oluline ja arusaadav.

Liikmesriike julgustatakse töötama välja struktureeritud rakendus- ja teaberaamistikud kõikide oluliste ELi keskkonnaalaste õigusaktide kohta. Nende järgi saaks teha kindlaks, millist liiki teavet on vaja, et tõendada, kuidas ELi õigust kohapeal rakendatakse. Sellised raamistikud oleks osa laiema eesmärgist rakendada tõhus keskkonnateabesüsteem ühise keskkonnateabesüsteemi (SEIS) väljakujundamise raames, mille komisjon algatas 2008. aastal.

Eeskujuga võiks võtta komisjoni iga-aastasest suplusvee kvaliteedi aruandest, mis hõlmab üle 21 000 paiga Euroopas. Kasutajatel on võimalik veebisaidilt andmeid alla laadida ja vaadata iga ranna kohta interaktiivset kaarti. Euroopa Keskkonnaamet korraldab praegu katseprojekti õhukvaliteedi ja jäätmete kohta. Kaalutud on ka satelliitide ja Maa seiremeetodite kasutamist rakendamise jälgimiseks maapinnal.

Kui täielikult rakendada ELi jäätmeid käsitlevaid õigusakte, looks see juurde 400 000 töökohta ja netokulud oleksid aastast 72 miljardi euro võrra väiksemad kui rakendamata jätmise korral.

© Shutterstock

Eeskuju võiks võtta komisjoni iga-aastasest suplusvee kvaliteedi aruandest, mis hõlmab üle 21 000 paiga Euroopas.

Reageerimisvõime

Keskkonnavalaste õigusaktide rakendamine on keeruline. Riiklikud inspektorid, süüdistajad, kohtud, audiitorid, vabaühendused ja oma osalusõigusi kasutavad tavakodanikud täidavad paljusid ülesandeid.

Kui tööstushoonete kohta on olemas kontrollimise miinimumnõuded, siis keskkonda mõjutava tegevuse, näiteks põhjaveevõtu ja kaitsealuste liikidega kauplemise kohta on nõuded üsna pealiskaudsed. Olukorda saaks parandada kontrollide tegemise ja järelevalvenõuete laiendamisega.

Üks konkreetne lünk on igasuguse üldise raamistiku puudumine juhul, kui riiklikel asutustel on vaja reageerida konkreetsele olukorrale või haldusliku tegevusetuse või küündimatuse kohta esitatud kaebustele. Kuigi õigus esitada komisjonile keskkonnakaebusi on olemas, saab komisjoni arvates olukorda riikides parandada.

Seda on võimalik saavutada kriteeriumide kokkuleppimisega järgitava menetluse ja kaebaja võimaluse kohta esitada juhtum läbivaatamiseks sõltumatule järelevalveasutusele, näiteks ombudsmanile, juhul kui ta pole saanud vastusega rahul.

Komisjon leiab, et väga kasulik on selliste võrgustike kasutamine, mis koondavad nii riiklikul kui ka Euroopa tasandil inimesi, kelle ülesanne on õigusaktide rakendamine, näiteks

ametnikud, keskkonnajuristid, inspektorid, süüdistajad, kohtunikud ja keskkonnaametid. Mitmest algatusest hoolimata on üsna selge, et selliste võrgustike kõiki võimalusi ei ole veel piisavalt kasutatud.

Väljavaade

Neid ideid käsitletakse komisjoni märtsis avaldatud teatises „Rohkem kasu ELi keskkonnameetmetest: usalduse suurendamine teadmisi ja reageerimisvõimet täiustades”.

Nende eesmärk on tagada Euroopa tasandil kokku lepitud õigusaktide piisav toetamine ning liikmesriikide varustamine paremate rakendusvahenditega. Pärast seda, kui ELi asutused ja teised huvipooled on avaldanud pakme kohta oma arvamust, võetakse konsulteerimise tulemusi arvesse seitsmendas keskkonnavalaste tegevuse programmis.

Lisateave

http://ec.europa.eu/environment/legal/law/com_improving.htm

Põllumajanduse ja metsanduse panus kliimameetmetesse

Maakasutus- ja metsandussektorist tulenevad kasvuhooonegaaside heitmed ning nende kõrvaldamine ei ole osa ELi kliimamuutusega võitlemise kohustusest, kuigi mõlemal sektoril on võimalik anda oma panus. Komisjon on teinud ettepanekuid nende osakaalu mõõtmise ja jälgimise viiside kohta, avades tee selle võimalikuks lisamiseks ELi kliimakoostuste hulka.

Kyoto protokollil alusel on EL kohustatud 2020. aastaks vähendada oma kasvuhooonegaaside heidet 20% alla 1990. aasta taseme. Põllumajandus- ja metsandussektori osakaal, mida tuntakse kui maakasutust, maakasutuse muutust ja metsandust (LULUCF), ei väljendu ELi eesmärgis.

Metsanduse ja maakasutuse määratlused ja metodoloogilised käsitlused erinevad liikmesriigiti ning seetõttu on andmeid raske kontrollida ja võrrelda. Samuti võivad mõlemat sektorit mõjutada näiteks üleujutused ja põud, mistõttu on neid keerulisem hinnata kui rajatisi, näiteks elektrijaamu.

Maakasutus- ja metsandussektoriga seotud tegevuste rolli kasvuhooonegaaside atmosfääris sidumisel ja heitmete vähendamisel on tunnustatud pikka aega. ELi tasandil kompenseerib sektor veidi vähem kui 10% kasvuhooonegaaside heitmest, kuigi riikide vahel on suured erinevused.

Kyoto protokollil alusel on kohustuslik pidada arvestust metsatamise, metsa uuendamise ja raadamisega seotud heitmete ning nende kõrvaldamise üle. Taastaimestamise, metsade, põllu- ja rohumaade majandamise puhul on see vabatahtlik.

Arvestuse pidamise nõuete laiendamine

Durbani konverentsil 2011. aasta detsembris tehti edusamme maakasutus- ja metsandussektori üle peetud aruteludes ning muudeti kohustuslikuks pidada arvestust heitmete ja nende kõrvaldamise kohta kasvavast metsast. Muu maakasutusega seotud tegevuse puhul on see vabatahtlik.

Komisjon, kel ELi liikmesriikide valitsused ja Euroopa Parlament oli palunud uurida, kuidas saaks maakasutus- ja metsandussektori heitmed ning nende kõrvaldamise siduda vähendamise kohustusega, on arendanud Durbani lepingut edasi, tehes ettepaneku võtta vastu õigusakt, mis kohustab liikmesriike koostama tegevuskava, mis näitab põllumajandus- ja metsandussektori osakaalu kliimas. Mõned riigid juba peavad sellist arvestust. Kuna märgalad ja taastaimestamine on suhteliselt uued ilmingud, on nende üle arvestuse pidamine vabatahtlik.

Kui ELi liikmesriikide valitsused ja Euroopa Parlament ettepaneku heaks kiidavad, võiks see jõustuda 2013. aasta jaanuaris ning olla tugev õiguslik alus Durbanis võetud kohustusele. Samuti on ettepaneku eesmärk kehtestada eeskirjad ning kindel alus eri osakaalude mõõtmiseks ja jälgimiseks.

Ettepanekus jäetakse lahtiseks küsimus, kas maakasutus- ja metsandussektori heitmeid ning nende kõrvaldamist tuleks arvestada ELi 20% eesmärgi sees või need sellele lisada. Selle üle saab arutleda alles siis, kui uus arvestussüsteem on piisavalt täpne ja kindel.

Lisateave

http://ec.europa.eu/clima/policies/forests/lulucf/index_en.htm

Maakasutus- ja metsandussektoriga seotud tegevuste rolli kasvuhooonegaaside atmosfääris sidumisel ja heitmete vähendamisel on tunnustatud pikka aega.

© Shutterstock

INSPIRE

Elektrooniliste keskkonnaandmete võrgu rajamine

Euroopa õigusaktid nõuavad riiklikelt asutustelt suure hulga andmete esitamist, mis käsitlevad poliitika rakendamise kulgu, rakendamise järelevalvet ja aruandlust ning keskkonnas toimuvaid muutusi. Paraku ei ole kõik andmed võrreldavad või kergesti kättesaadavad. Mõnest takistusest aitab üle saada Euroopa Ühenduse ruumiandmete infrastruktuur INSPIRE (Infrastructure for Spatial Information in Europe).

INSPIRE teeb kättesaadavaks elektroonilised andmed, mis on avaliku võimu kandjate valduses keskkonnateabe koostamiseks. Need andmed, mis hõlmavad muu hulgas õhu ja vee kvaliteeti, maakasutust, jäätmeid, bioloogilist mitmekesisust, tööstusrajatisi, nimetatakse ruumiandmeteks, sest need on seotud kindla piirkonna või asukohaga. Näiteks on ruumiandmed kaitsealal loendatud liigid või õhukvaliteedi seirejaamas mõõdetud heitmekogused.

2007. aastal vastu võetud otsus INSPIRE rajamise kohta väljendab põhimõtet, et liikmesriigid peavad sellised andmed dokumenteerima ja neid jagama ning võimaldama avalik-õiguslikel asutustel ja teistel neid takistusteta hinnata, uurida ja välja otsida.

Liikmesriikidele on kehtestatud tähtjad ruumiandmeid kirjeldata teabe ja andmete struktureerimise viisi ühilduvuse tagamiseks. Samuti peavad liikmesriigid juurutama elektroonilised teenused andmete leidmiseks, andmetega tutvumiseks ja nende väljaotsimiseks. Selleks tuleb leppida kokku andmete ja teenuste standardid kogu Euroopa Liidus.

Esialgul hõlmasid standardid selliseid valdkondi nagu transpordivõrgud, maakatastrid ja kaitsealad. Aasta lõpuks on standardid peaaegu valmis ning käsitlevad teenuseid ja keerulisi valdkondi alates merepiirkondadest kuni atmosfääritingimuste ning liikide jaotumiseni. Seejärel on liikmesriikidel kaks aastat aega uute andmete nõuetekohasele kujule viimiseks ning 2019. aastaks peavad nad teisendama olemasolevad andmed kokku lepitud vormingusse.

Andmeid saab otsida ja nendega tutvuda geoportaali INSPIRE kaudu, mis käivitati 2011. aasta keskpaiku.

Portaal pakub uusi võimalusi

INSPIRE võimaldab hankida rohkem teavet keskkonnapoliitika koostamiseks, hõlbustades andmete jagamist valitsusasutuste, kodanike ja erasektori ning teadlaskonna vahel, isegi piiriülel. Samuti vähendab see riikide halduskoormust ELile aruandluse esitamisel.

Olles oluliseks algmaterjaliks paljude teiste poliitikavaldkondade jaoks, on INSPIRE e-valitsemise tähtis osa, mis loob sidemeid valitsuste, ettevõtjate ja üldsuse vahel ning võimaldab tekitada suurt sünergia ELi digitaalarengu tegevuskava raames.

INSPIRE lihtsustab keskkonnariskide kaardistamist, milleks on näiteks üleujutused, õhukvaliteedi mõju inimeste tervisele ja kliimamuutuse tagajärjed. Muud kasutusvõimalused selguvad süsteemi laialdasema kasutuselevõtu käigus.

Lisateave

<http://inspire.jrc.ec.europa.eu/>

Kohapealne sadestamismeetod puhtama põhjavee nimel

Värviliste metallide tootmise ja kasutamise tõttu saastub Euroopas väga palju pinnast. Sageli tekitavad sellised metallid nagu tsink, kaadmium, koobalt ja nikkel põhjaveereostust. Saastunud alade majanduslikult tasuv ja ökoloogiline puhastamine on tähtis põhjavee ja suublate kaitsmiseks, kindlustades nii vee raamdirektiivi rakendamise.

Senini on selliste metallidega reostunud põhjavee puhastamisel olnud kõige tõhusam meetod vee pumpamine reoveepuhastistesse ja seal puhastamine. Ent see protsess, mida teatakse kui „pumpamine ja puhastamine”, on kulukas ega vasta sageli keskkonnanormatiividele. Samuti avaldab see kahjulikku mõju kohaliku põhjavee tasakaalule ning puhastamisel kasutatakse ohtlikke kemikaale ja toodetakse raskmetalle sisaldavat setet.

Programmi LIFE raames Belgias teostatav projekt (LIFE05 ENV/B/000517) pakub puhtamat võimalust. Meetodit INSIMEP (*In Situ Metal Precipitation for remediation of groundwater contaminated with nonferrous metals* ehk kohapealne metallide

sadestamine värviliste metallidega saastunud põhjavee seisundi parandamiseks) saab kasutada väga erinevates kohtades. Ohtlikke kemikaale ei ole vaja kasutada, sest meetod põhineb looduslike sulfaate vähendavate bakterite tegevuse stimuleerimisel, tahkeid jäätmeid ei teki ning metallide lõplik kontsentratsioon põhjavees on väiksem.

Flandrias on üle 5 000 värviliste metallidega saastunud ala. Projekti valiti erinevate hüdrogeoloogiliste tingimustega ja metallidega reostunud alad: tootmisrajatised Balenis ning metalli- ja materjalitootja Umicore Olen, keda projekti raames toetati.

Majanduslik ja keskkonnakasuv

Projekti tulemused olid muljetavaldavad. Kohapealse sadestamise tulemusel oli tsingi tase alla 0,5 mg/l, nikli tase alla 0,04 mg/l, kaadmiumi tase alla 0,005 mg/l ning koobalti tase enamasti alla 0,1 mg/l. Peale selle õnnestus ühes katsekohas stabiliseerida tsingi ja kaadmiumi sade. Teises katsekohas lasti põhjavette vaid 2% lahustumatut koobaltit. Lisaks saab keskkond kasu energiatarbimise vähenemisest.

Kuigi kohapealse meetodiga kaasnenud esialgsed kulud on suuremad, tõestas projekt pikaajalist majanduslikku tasuvust. Kuna tegevuskulud on 40% väiksemad kui tavapärase pumpamise ja puhastamise meetodi puhul, on kümne aasta pärast võimalik raha säästa. Umicorel on kavas võtta oma Zolderi tehases meetod laialdaselt kasutusele.

Peale selle, et projekt annab olulise panuse vee raamdirektiivi, täidab see ka kõiki põhjavee direktiivi nõudeid. Hoides ära saastumise edasise leviku, aitab projekt täita ka saastuse kompleksse vältimise ja kontrolli direktiivi eesmärgi.

Põhjalikum teave programmi LIFE kohta ja LIFEnewsi tellimine <http://ec.europa.eu/environment/life/subscribenewsletter/index.html>

© LIFE05 ENV/B/000517

Programmi LIFE projekt INSIMEP tõestas, et värviliste metallidega saastunud põhjavett saab puhastada puhtamalt.

UUED VÄLJAANDED

EU Biodiversity Strategy to 2020

Bioloogilise mitmekesisuse kadumine on üks olulisemaid probleeme meie planeedil. Euroopa Komisjon võttis 2011. aastal vastu strateegia peatada 2020. aastaks ELis bioloogilise mitmekesisuse vähenemine ja ökosüsteemi teenuste kahjustumine ning need võimaluste piires taastada. Algatuse eesmärk on tagada, et meie looduskapitali majandatakse järgmiste põlvkondade jaoks säästvalt. Võetavaid meetmeid selgitatakse kahes väljaandes. Neist esimene, ELi bioloogilise mitmekesisuse strateegia aastani 2020, on neljaleheküljeline teabeleht, milles sätestatakse kuus kokku lepitud eesmärki ja neid toetavad meetmed. Teine on köitvate illustatsioonidega 28-leheküljeline trükkis, milles näidatakse, kuidas bioloogilise mitmekesisuse poliitikat saab ühendada laiemate poliitikalavaldkondadega, nagu kalandus, põllumajandus ja metsandus. Mõlema väljaandega saab praegu tutvuda inglise keeles (ent need tõlgitakse ka teistesse keeltesse). Allalaadimiseks või tellimiseks kasutage: http://ec.europa.eu/environment/nature/info/pubs/biodiversity_en.htm

Infoleht Natura 2000, nr 31, jaanuar 2012

Natura 2000 võrgustikule on 2012. aasta väga oluline. Sellel aastal tähistatakse elupaikade direktiivi ja fondi LIFE 20. aastapäeva ning võetakse vastu olulised otsused ELi kulutuste kohta aastatel 2014-2020. Neil otsustel on oluline mõju võrgustiku rahastamisele selle arengu määravas etapis ning praeguse programmi LIFE+ järeltulijale. Neid ja muid teemasid, sealhulgas Natura 2000 baromeetrit käsitletakse rohkem kui 16 leheküljel. Saadaval inglise, prantsuse, saksa, hispaania, itaalia ja poola keeles. Allalaadimiseks või tellimiseks külastage veebisaiti http://ec.europa.eu/environment/nature/info/pubs/natura2000n_en.htm

AGENDA

Roheline nädal

22.–25. mai 2012, Brüssel

Selle iga-aastase kõrgetasemelise ürituse 12. teemaks on vesi. Enam kui 40 istungil keskendutakse sellele väärtuslikule loodusvarale, et tagada vee piisav olemasolu arvukate kasutusviiside jaoks.

<http://ec.europa.eu/environment/greenweek/>

Euroopa ettevõtete keskkonnaauhindad 23. mai 2012, Brüssel

Auhindadega tunnustatakse ettevõteteid, kes on õnnestunud ühendanud uuendustegevuse, rahalise elujõu ja keskkonnategevuse. Eriline rõhk on väikestel ja keskmise suurusega ettevõtjatel.

http://ec.europa.eu/environment/awards/whats_new.html?panel=3

Kolmas Euroopa veekonverents 24. ja 25. mai 2012, Brüssel

Konverents toimub rohelse nädala raames ja aitab kaasa Euroopa veeresursside kaitse kava koostamisele.

<http://www.emwis.net/thematicdirs/events/2012/05/3rd-european-water-conference>

ÜRO säästva arengu konverents Rio+20 20.–22. juuni 2012, Rio de Janeiro, Brasiilia

Konverentsi eesmärk on tagada säästva arengu poliitiliste kohustuste uuendamine, hinnata tehtud edusamme ja lahendada uusi ning tekkivaid probleeme.

<http://www.uncsd2012.org/rio20/>

LÜHIDALT UUDISEID

© Shutterstock

Mullakaitse temaatiline strateegia ja tulevikuväljavaated

Euroopa Komisjoni kaks uut aruannet, millest üks käsitleb poliitikat ja teine teadust, rõhutavad kiireloomuliste meetmete võtmise vajadust, et hoida ära Euroopa mullastiku olukorra edasine halvenemine. Viimastel kümnenditel on suurenenud nii erosioon, pinnase katmine kui ka mulla hapestumine. See suundumus tõenäoliselt jätkub, kui ei lahendata maakasutuse suurenemise, loodusressursside ebatõhusa kasutamise ja orgaanilise aine säilitamise probleeme. Mulla seisundi halvenemine avaldab kahjulikku mõju Euroopa suutlikkusele toota toitu, hoida ära põudu ja üleujutusi, peatada bioloogilise mitmekesise kadumine ning tegeleda kliimamuutusega. Komisjon loodab, et aruannete muretekitavad järelused suurendavad toetust tema seadusandlikule ettepanekule Euroopa mullastiku kaitsmise kohta.

Tegutsemisaruanne: http://ec.europa.eu/environment/soil/three_en.htm

Teaduslik aruanne: <http://ec.europa.eu/dgs/jrc/index.cfm?id=2540>

© Shutterstock

Klassifitseerimis- ja märgistusandmik

Euroopa Kemikaaliamet on esimese ELi klassifitseerimis- ja märgistusandmiku avaldamisega aidanud kindlustada ohtlike kemikaalide ohutut kasutamist. Selles on loetletud üle 100 000 Euroopas kasutatava keemilise aine, mis võimaldab identifitseerida need ained, mis võivad olla ohtlikud ning kahjustada inimeste tervist ja keskkonda. Andmik võimaldab tööstusettevõtetel, eriti väikeettevõtetel hõlpsa vaevaga saada teavet teatud aine ohtlikkuse määra kohta, mis lihtsustab ainete ja segude õiget klassifitseerimist ja märgistamist ning võimaluse korral nende asendamist vähem kahjulikega. Teave koostati rohkem kui kolme miljoni teatise põhjal, mille esitasid kemikaalide tootjad ja importijad.

<http://echa.europa.eu/web/guest/regulations/clp/cl-inventory>

© Shutterstock

Keemilise saaste vastu võitlemine

Euroopa Komisjon on esitanud ettepaneku lisada veel 15 kemikaali 33 saasteainest koosnevasse loetellu, mida ELi pinnaveses pidevalt jälgitakse ja kontrollitakse. Uute kindlaks tehtud saasteliikide seas on tööstuskemikaalid ning biotsiidides, farmaatsia- toodetes ja taimekaitsevahendites kasutatavad ained. See ettepanek on osa jätkuvalt pingutustest Euroopa jõgede, järvede ja rannikuvete kvaliteedi tagamisel ning sellega seoses tuleb ajakohastada esmatähtsate ainete direktiivi veekvaliteedi vallas. Algatus on rohkem kui 2000 ainega kaasnevate riskide läbivaatamise tulemus. Ettepaneku kohaselt tuleb 20 aasta jooksul 15 uuest esmatähtsast aineist kuue aine veeheide järk-järgult lõpetada.

http://ec.europa.eu/environment/water/water-dangersub/pri_substances.htm

